

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้พุ่มหรือไม้ต้นเล็ก สูงไม่เกิน 15 เมตร อาจมีพุ่มพองสั้น เปลือก สีน้ำตาลถึงเทาเข้ม เรียบหรือแตกเป็นร่องละเอียด ใบ กว้าง 1.5-6 ซม. ยาว 4-14 ซม. รูปนี้ถึงขอบขนาน หรือรูปไข่แคบ ปลายเรียวแหลม โคนกลมหรือแหลมขอบเรียบ ยอดอ่อนมีขนละเอียด ใบแก่เนื้อค่อนข้างบาง มีขนกระจายถึงเกลี้ยงทั้งสองด้าน มักมีต่อมแบน 2 ต่อมนที่โคนหรือเหนือโคนเล็กน้อย เส้นใบ 5-8 เส้น ก้านใบยาว 0.5-1.5 ซม. หูใบกว้าง 0.2-1.8 มม. ยาว 1.5-8 มม. รูปแถบแคบ แยกกัน ร่วงเร็ว ดอก ออกเป็นช่อไม่แตกแขนง ยาว 0.5-2.5 ซม. ก้านช่อยาว น้อยกว่า 1 ซม. (บางทีลดรูปเป็นกลุ่มคล้ายช่อกระจุก กลุ่มละ 3-5 ดอก มีก้านช่อยาว 1-5 มม.) ออกเดี่ยว ที่ง่ามใบหรือใต้รอยแผลใบ มีขนสีน้ำตาลอมส้มกระจายถึงแน่น (บนก้านใบและกลีบเลี้ยงด้วย) ก้านดอกยาวได้ถึง 2 มม. หลอดกลีบเลี้ยงยาว 1.5-3 มม. สีครีมสีส้มอ่อน สีเหลืองสดและเกลี้ยงหรือมีขนที่โคนเฉพาะด้านใน กลีบเลี้ยง/กลีบดอก 7-10 กลีบ ยาว 0.5-2 มม. ทุกกลีบคล้ายกันหมด เกสรตัวผู้มี 20-30 อัน ยาว 4-7 มม. รังไข่เกลี้ยงหรือมีขนบาง ก้านเกสรตัวเมียยาว 4-7 มม. ผล กว้าง 0.7-1.4 ซม. ทรงกลมถึงรูปไข่ขวาง (อย่างน้อยกว้างเท่ากับยาว) ปลายหูดึงแหลมหรือเป็นจระอย สุกสีออกขาวถึงม่วงแดง แล้วเป็นสีดำ เกลี้ยง มีเนื้อบาง เมล็ดเกลี้ยง พบในที่โล่งของป่าเต็งและป่ารুন ส่วนมากสูงน้อยกว่า 600 เมตร จังหวัดพังงา ตรัง พัทลุง สงขลา

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพผล : http://phytoimages.siu.edu/imgs/pelserpb/r/Rosaceae_Prunus_grisea_114840.html

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

